

Column: Het fenomeen Guido Westerwelle

Mijn ontmoeting met een Duitse attractie

Columns - 26 december 2011 - Auteur: Pieter Cranenbroek

Een van de belangrijkste eigenschappen van een journalist is het te allen tijde behouden van zijn objectiviteit. Nu is dat makkelijker gezegd dan gedaan. Mensen hebben allemaal een mening en delen die graag met anderen. Het internet staat er vol mee en ook je vrienden en collega's maken hun opinie kenbaar. Probeer dan nog maar eens objectief te blijven. Dat dit lastig is, ondervond ik bij Guido Westerwelle.

De eerste keer dat ik met het fenomeen Guido Westerwelle te maken kreeg, was toen mijn Duitse huisgenoot Stephan een filmpje van een Duitse politicus liet zien die weigerde een vraag van de Britse pers in het Engels te beantwoorden. 'Gaydo Westerwelle', zoals Stephan hem ook wel noemde en daarmee tevens aan de seksuele geaardheid van de politicus refereerde, was klaarblijkelijk een attractie. Een kwartier en een amusante persiflage later is me duidelijk: Westerwelle is een homo die vaak in de media ongelukkige dingen zegt en daardoor niet echt populair meer is... Duitsland heeft kennelijk Albert Verlinde als minister van Buitenlandse Zaken.

Enkele maanden later ging ik bij Duitslandweb aan de slag en meteen de eerste week was het raak: Westerwelle was in het nieuws. Geïntrigeerd door het beeld van hem dat zich in mijn hoofd had ontwikkeld, vraag ik voorzichtig aan de redactie wat voor man die Westerwelle is. De profielschets voldoet aan mijn verwachting: een controversiële liberaal die zijn status als partijleider en vice-kanselier is kwijtgeraakt, mede door een aantal ongelukkige publieke optredens en uitspraken. Duitsers zien hem liever niet in eigen land en ze zien hem ook liever niet Duitsland vertegenwoordigen in het buitenland. "Wat een interessante man is dat toch, die Guido," hoor ik mezelf denken.

Pieter Cranenbroek studeert Euroculture aan de Rijksuniversiteit Groningen en liep van september tot en met december stage op de redactie van Duitslandweb.

Een kleine maand later kan ik mijn geluk niet op. Westerwelle komt naar Den Haag om een bezoek te brengen aan zijn Nederlandse ambtsgenoot Uri Rosenthal en een groep studenten toe te spreken. En ik mag er nog heen ook! Ik vertel het blijde nieuws aan een Duitse vriend, die op dat moment stage loopt bij het Duitse ministerie van Buitenlandse Zaken. Wanneer ik hem vraag wat hij van Westerwelle vindt, voedt hij mijn fascinatie door zich als een waar diplomaat in nevelen te hullen: "Hoe kan ik daar nu antwoord op geven zonder op mijn werk in de problemen te komen?"

Dan is het zover: dinsdag de vierde van de tiende. Ik neem voor de zekerheid een trein vroeger. Dan blijkt het gesprek met minister Rosenthal ook nog eens uit te lopen. Dat is allemaal niet bevorderlijk voor mijn beeld van Westerwelle. Mijn gedachten nemen de vrije loop en de Duitse minister ontpopt zich in mijn hoofd tot clown.

Het feit dat hij geen rode neus heeft, is de eerste tegenvaller. Westerwelle is wel goedgeleumd. Misschien is hij opgelucht dat men hem in Nederland nog serieus lijkt te nemen. Of is het een tactiek? Als je schokkende dingen zegt met een grote glimlach, komen ze altijd minder hard aan.

Niets is minder waar. Westerwelle geeft een zelfverzekerd betoog voor Europa en zegt in een uur niet veel nieuws en helemaal niets stoms. Daar zit ik dan, amateur-roddeljournalist met m'n nieuwe smartphone: Facebook geopend om iedere opzienbarende uitspraak direct wereldkundig te kunnen maken. Maar die komt niet. Na een ietwat tegenvallende middag is Westerwelle weer clown-af.

Eenmaal buiten berooft een passant me van mijn laatst overgebleven illusies over Westerwelle. Hij vraagt me naar wie iedereen toch aan het kijken is. Wanneer ik hem het antwoord vertel, haalt hij zijn schouders op. "Westerwelle? Nooit van gehoord."

Dit is deel 2 van de columnserie waarin de redacteurs van Duitslandweb tussen Kerst en Oud en Nieuw hun persoonlijke commentaar geven op een opvallende gebeurtenis in 2011.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2651/column-het-fenomeen-guido-westerwelle>